SVATÍ NA KAŽDÝ DEN V ČERVNU

Měsíc červen v liturgickém kalendáři nabízí bohatou mozaiku svědectví víry, která sahají od počátků církve až do doby nedávné. Setkáváme se zde s apoštoly, mučedníky, poustevníky i pastýři církve, kteří ve své době různým způsobem odpovídali na Boží volání. Někteří z nich vydali život v pronásledování, jiní zase ukazovali cestu skrze službu chudým, vzdělávání nebo tichou modlitbu. Společným jmenovatelem všech těchto postav je věrnost Kristu a ochota dát svůj život do služby lásce.

Vedle jednotlivých světců nás červen zve také ke slavení významných událostí, které připomínají klíčové momenty dějin spásy – například narození sv. Jana Křtitele nebo slavnost apoštolů Petra a Pavla. Každé svědectví, každá slavnost nám nabízí inspiraci, jak prohloubit vztah s Bohem a jak žít víru konkrétně v dnešním světě.

Tento přehled chce být malým průvodcem k zastavení, modlitbě i osobnímu zamyšlení na každý den měsíce. Biblické verše jsou podle Českého ekumenického překladu.

Po blahořečení Jana Buly a Václava Drboly 6. června je jejich památka zařazena na 17. června. Jejich poselství je hlubokým svědectvím o věrnosti, odvaze a naději uprostřed nespravedlivého pronásledování.

1. 6.

Sv. Justin, mučedník (památka)

Justin († cca 165) byl filozof, který po hledání pravdy přijal křesťanství. V Římě vyučoval a psal obrany víry před pohany – zachovala se dvě díla s názvem Apologie a třetí dílo Dialog s Židem Tryfonem. Odmítl se zříct Krista a byl popraven.

Zamyšlení: Justin ukazuje, že víra není slepá, ale hledá pravdu. I dnes jsme voláni spojovat rozum a víru. Někdy to vyžaduje odvahu jít proti proudu. Pravda však stojí za oběť. Bůh nás vede k plnosti poznání.

„Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ (Jan 8,32)

---

2. 6.

Sv. Marcelin a Petr, mučedníci

Marcelín byl kněz a Petr exorcista v Římě. Za císaře Diokleciána byli společně uvrženi do vězení, kde pomáhali spoluvězňům duchovně i hmotně. Svým jednáním obraceli pohany na víru a křesťany povzbuzovali ke statečnosti. Pro víru byli sťati.

Zamyšlení: Jejich skrytá smrt připomíná, že Bůh vidí i to, co svět přehlíží. Věrnost není závislá na uznání. Každodenní malé oběti mají velkou cenu. Kristus je přítomen i v tichém utrpení.

„… tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“ (Mt 6,6b)

---

3. 6.

Sv. Karel Lwanga a druhové (památka)

Ugandští mučedníci byli mladí křesťané, kteří odmítli zapřít víru. Byli popraveni koncem 19. století v roce 1886. Jejich odvaha inspirovala růst církve v Africe. Ukazují, že svatost není otázkou věku.

Zamyšlení: Jejich mládí ukazuje, že svatost není otázkou věku. Víra může být pevná i v utrpení. Jsou znamením odvahy pro dnešní dobu. Pravá láska k Bohu se projeví skutkem.

„Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ (Mt 24,13)

---

4. 6.

Slavnost Těla a Krve Páně

Tato slavnost zdůrazňuje Kristovu reálnou přítomnost v eucharistii. Vznikla ve středověku jako vyjádření úcty k oltářní svátosti. Základem svátku byla mystická zjevení belgické řeholnice sv. Juliany z Lutychu (r. 1209), která ve svých viděních dostala pokyn k zavedení svátku oslavujícího svátost oltářní. 1264 papež Urban IV. zavedl tento svátek pro celou církev. Stalo se tak po tzv. eucharistickém zázraku v italské Bolseně, kde z hostie začala kapat Kristova krev.

Zamyšlení: Eucharistie je středem života církve a zdrojem jednoty a života Církve. Bůh se dává jako pokrm. Učí nás jednotě a oběti a zve nás k hlubší víře a vděčnosti. Přijetí Krista nás proměňuje. Jsme voláni nést jeho přítomnost druhým.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.“ (J 6,54)

<u>Tento den jinak:</u>

Sv. František Caracciolo, zakladatel řádu

Sv. František Caracciolo se narodil 13. 10. 1563 ve Villastellone u Neapole a zemřel 4. 6. 1608 v Agnone. Pocházel ze šlechtické rodiny, ale rozhodl se pro řeholní život. Spolu s Janem Augustinem Adornem založil Řád menších řeholních kleriků (karacciolini). Pravidla obsahovala závazek, že nebudou toužit po hodnostech. Vynikal velkou láskou k eucharistii a dlouhými modlitbami před svatostánkem; bratři zavedli ustavičnou adoraci Svátosti oltářní. A to vše navzdory chatrnému zdraví.

Zamyšlení: Život sv. Františka ukazuje, že skutečná velikost nespočívá ve společenském postavení, ale v hlubokém vztahu s Bohem. Jeho eucharistická úcta nás zve k tomu, abychom se učili spočívat v Boží přítomnosti. I když byl nemocný, neustupoval před službou druhým. Může nás inspirovat k věrnosti i v malých věcech. Každý z nás je povolán k životu, který se opírá o modlitbu.

„Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás.“ (Jan 15,4)

---

5. 6.

Sv. Bonifác, arcibiskup (památka)

Bonifác byl misionářem v Německu (cca 675 v Anglii – 754 ve Frísku). Přinášel evangelium pohanským národům. Zemřel mučednickou smrtí při misii. Je nazýván apoštolem Němců.

Zamyšlení: Bonifác nás učí misijní odvaze. Víra není jen pro nás, ale pro druhé. Někdy znamená opustit jistoty. Kristus jde před námi. Evangelium je dar pro svět.

„Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15)

---

6. 6.

Sv. Norbert, zakladatel premonstrátů

Sv. Norbert (cca 1080, Německo – † 1134, Magdeburg) se stal biskupem. Je zakladatel premonstrátů, muž hluboké duchovní obnovy, který vedl přísný život. Usiloval o reformu kléru. Je příkladem služby a pokory.

Zamyšlení: Obrácení může změnit celý život. Norbert opustil pohodlí, aby mohl sloužit druhým. Pravá víra vede ke konkrétní změně. Bůh volá každého osobně. Odpověď přináší pokoj.

„Čiňte pokání a věřte evangeliu.“ (Mk 1,15)

7. 6.

Sv. Robert z Newminsteru

Pocházel z Gargrave u anglického Yorku, narodil se kolem r. 1105. Studoval univerzitu v Paříži, pak se ale stal knězem. Zprvu působil ve svém rodišti jako farář, pak vstoupil do kláštera benediktinů ve Whitby. Se souhlasem opata přešel do nově se šířící řádové větve cisterciáků. V novém klášteře v Newminsteru v Morpethu byl 1139 ustanoven opatem. Vynikal v křesťanských ctnostech, byl vytrvalý v postu a obdařen mnoha Božími milostmi. Zemřel 7. 6. 1159.

Zamyšlení: Touha po čistotě víry je stále aktuální. Robert hledal návrat k jednoduchosti. I my máme očišťovat svůj život. Bůh působí tiše. Jednoduchost vede k pravdě.

„Blaze těm, kde mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.“ (Mt 5,8)

---

8. 6.

Sv. Medard, biskup

Sv. Medard (5. – 6. st. Francie) pocházel ze šlechtického rodu. Již od dětství byl velmi milosrdný – pomáhal chudým, dával jim šaty i jídlo a na zlo odpovídal láskou. V 70 letech se stal biskupem v Noyonu a šířil křesťanství ve své vlasti i v belgickém Tournai. Po smrti ho oplakával i franský král Chlotar I. Sv. Medard je vzýván jako ochránce úrody a patron sedláků, včelařů a vězňů. Je také spojován s deštěm, a to díky legendě, která vypráví o tom, že malého Medarda zastihla hrozná bouře a velký liják. Najednou se z ničeho nic nad ním objevil orel a roztáhl svoje křídla. Tím malého chlapce ochránil.

Zamyšlení: Laskavost je silou církve a milosrdenství otevírá srdce. Malé skutky dobra mění svět. Bůh nás volá k soucitu. Lidé potřebují přijetí.

„Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (Mt 5,7)

9. 6.

Sv. Efrém Syrský, jáhen a učitel církve

Sv. Efrém (cca 306 v Nisibisu, dnešní Turecko – 373) byl vyhledáván jako velký teolog a poradce biskupů. Je považován za jednoho z největších básníků syrské církve, jeho přízviskem je „harfa Boží“. Psal hymny a komentáře k Písmu, obracel srdce lidí skrze krásu slov. Když Nisibis připadlo k Perské říši, uprchl do Edessy (dnešní Urfa v Turecku), též tam byl brzy vyhledáván. Papežem Benediktem XV. byl 1920 jmenován učitelem církve. I přes velký ohlas zůstával skromným a pokorným.

Zamyšlení: Slovo má moc vést k Bohu. Krása víry oslovuje srdce. I naše slova mohou budovat. Víra není jen rozumová, ale i hluboce krásná. Bůh se dává poznat různými způsoby.

„Slovo se stalo tělem.“ (Jan 1,14)

---

10. 6.

Sv. Maxim, biskup a mučedník

Sv. Maxim žil ve 3. – 4. st. Zemřel ve vyhnanství na následky špatného zacházení a kvůli špatným podmínkám, protože obhajoval víru proti bludu ariánství, které odmítá Ježíšovo Božství a rozchází se v učení o Nejsvětější Trojici a jež bylo odsouzeno na Nicejském koncilu r. 325. I přes utrpení zůstal oddaný Bohu. Od středověku byl jeho svátek uváděn 11. 6., pak se ale objevuje v kalendáři též o den dříve. Nejspíš zemřel 361.

Zamyšlení: Maximův život připomíná cenu víry. Věrnost Bohu stojí víc než bezpečí. Sv. Maxim svědčí o odvaze. Každý je někdy zkoušen. Vytrvalost vede k vítězství. Bůh je opora.

„Neboj se, vždyť já jsem s tebou, …, já jsem tvůj Bůh.“ (Iz 41,10)

Tento den též:

Bl. Eustach Kugler, řeholník

Blahoslavený Eustach Kugler se narodil 1. 1. 1867 v Neuhaus (Německo) a zemřel 10. 6. 1946 v Řezně. Vstoupil do řádu milosrdných bratří (OH). Působil jako řeholník, ošetřovatel a později provinciál. Během nacismu statečně bránil nemocné a postižené, odmítal eutanazii. Měl velkou úctu k eucharistii a sv. Josefovi. Je považován za vzor křesťanské statečnosti.

Zamyšlení: Sv. Eustach se nebál se postavit proti zlu, i když riskoval život. Jeho příklad nás učí chránit slabé a zranitelné. Víra není jen osobní záležitost, ale i čin lásky k druhým. Jsme zváni k tomu, abychom byli hlasem těch, kdo ho nemají.

„Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“ (Mt 25,40)

---

11. 6.

Sv. Barnabáš, apoštol (památka)

Sv. Barnabáš († cca 61) přišel do Jeruzaléma studovat Starý zákon, stal se však učedníkem Ježíše. Svůj majetek prodal a peníze dal apoštolům pro chudé věřící. Ujal se Pavla, uvedl ho k apoštolům a doprovázel ho na první misijní cestě, kde spolu zakládali křesťanské obce. Pomáhal tak budovat první církev, přičemž povzbuzoval nové křesťany. Po jeruzalémském sněmu, na němž také mluvil, odešel s Markem na Kypr, kde byl kolem let 60–62 umučen.

Zamyšlení: Povzbuzování je velký dar. Barnabáš podporoval druhé. I my můžeme nést světlo. Církev roste skrze vztahy. Každé dobro má smysl.

„Povzbuzujte se navzájem a buďte jeden druhému oporou.“ (1 Sol 5,11)

12. 6.

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Rozšířila se zejména v 17. století díky viděním svaté Markéty Marie Alacoque ve Francii. Na jejich základě se začala slavit zvláštní úcta k Ježíšovu Srdci. Roku 1856 papež Pius IX. zavedl tento svátek pro celou církev. Dnes se slaví v pátek po slavnosti Těla a Krve Páně a připomíná Kristovu milující oběť za lidi.

Zamyšlení: Boží láska je osobní. Srdce znamená blízkost. Kristus miluje každého. Naší odpovědí ať je důvěra. Láska proměňuje svět.

„Zůstaňte v mé lásce.“ (Jan 15,9)

Tento den jinak:

Sv. Jan z Fakunda, řeholník a kazatel

Sv. Jan z Fakunda se narodil kolem roku 1430 ve Španělsku a zemřel 11. 6. 1479 v Salamance. Byl augustiniánským řeholníkem a kazatelem. Proslul jako smiřovatel sporů mezi znepřátelenými stranami. Nebál se kritizovat nepravosti mocných. Vedl asketický život plný modlitby. Měl dar přivádět lidi k pokání.

Zamyšlení: Jan nás učí, jak důležitý je pokoj mezi lidmi. Jeho odvaha říkat pravdu byla zakořeněná v hlubokém vztahu k Bohu. Někdy je těžké usilovat o smíření, ale právě to je cesta evangelia. I my můžeme být nástrojem pokoje ve svém okolí. Stačí začít malými kroky odpuštění.

„Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“ (Mt 5,9)

---

13. 6.

Sv. Antonín z Padovy, kazatel a učitel církve (památka)

Sv. Antonín se narodil 1195 v Portugalsku a zemřel 1231 v Itálii. V mládí vstoupil k augustiniánům v Lisabonu. Přestoupil k františkánům a stal se knězem. Toužil po misijní činnosti

v Africe, ale Bůh rozhodl jinak. Přistál na Sicílii, kde se soustředil na kazatelskou činnost. Sv. Františkem z Assisi byl také pověřen vyučováním teologie v Boloni i jinde. Antonín prošel severní Itálii, byl i v jižní Francii. Učil, že pokora, chudoba, trpělivost a poslušnost jsou jazyky Ducha sv., kterými svědčíme o Kristu. A vždy kladl důraz na potřebu svátosti smíření. Zemřel předčasně v Arcelle u Padovy.

Zamyšlení: Sv. Antonín spojoval moudrost s pokorou. Živá je řeč, když hovoří skutky. Pravda má být srozumitelná. Víra se má sdílet. Slovo může uzdravovat. Bůh mluví skrze lidi.

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky…“ (Mt 28,19)

Tento den též:

Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Tato památka zdůrazňuje vnitřní život Panny Marie – její čistotu, lásku a odevzdání Bohu. Rozšířila se zejména po zjeveních ve Fatimě v roce 1917. Církev vnímá Mariino srdce jako vzor dokonalé víry. Slavnost úzce souvisí se Srdcem Ježíšovým.

Zamyšlení: Mariino srdce je obrazem naprosté důvěry v Boha. I v těžkostech zůstávala věrná. Učí nás naslouchat Božímu slovu a uchovávat je v srdci. Její pokora nás vede k opravdové víře. Jsme zváni otevřít své srdce Bohu.

„Maria to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom.“ (Lk 2,19)

---

14. 6.

Sv. Anastáz, benediktinský mnich a mučedník

Anastáz († 853) byl mnichem a později knězem v Cordóbě. Velmi ho zasáhlo mučednictví Fandily a dodalo mu sílu, takže se s odvahou postavil proti emírovi Mohamedu I., vyznal svou víru v Krista a byl muslimy sťat. S ním byl zároveň v Cordóbě pro víru popraven i mnich Felix z Alcala, jenž pocházel z Getulie, a k večeru téhož dne

i řeholnice Digna z Tabanos, která se ve své pokoře nazývala "Indigna" tj. "nehodná".

Zamyšlení: Víra je dar i závazek. Sv. Anastáz ji bránil až do smrti. Pravda není věcí kompromisu. Bůh dává sílu. Věrnost vede k životu.

„Neboj se toho, co máš vytrpět…“ (Zj 2,10)

---

15. 6.

Sv. Vít, mučedník

Pocházel ze Sicílie a za Diokleciánova pronásledování se svými dvěma vychovateli přistál na útěku u pobřeží jižní Itálie, blízko Lukánie. Byli dopadeni a v Lukánii byl Vít ve velmi mladém věku umučen (kolem r. 303). Jeho ostatkům se můžeme poklonit v pražské katedrále. Patří mezi čtrnáct svatých pomocníků.

Zamyšlení: Mládí může být svaté. Vít ukazuje odvahu mladých. Víra není slabost. Je světlem v temnotě. Kristus posiluje. *„Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý; ale těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě.“*

(1 Tim 4,12)

---

16. 6.

Sv. Benno, benediktinský řeholník a biskup

Sv. Benno (cca1010–1106) se stal benediktinským řeholníkem, přijal kněžské svěcení a v 56 letech byl zvolen biskupem v Míšni (Německo). S neúnavnou trpělivostí a láskou hlásal evangelium i okolním Slovanům, jejichž jazyku se naučil. Na území polabských Slovanů stavěl chrámy a podporoval chudé, byl nazván jejich apoštolem. Když vypukla válka utiskovaných Slovanů proti králi, Benno nepodpořil krále, ten jej proto uvěznil a poplenil biskupství. Když Benno získal svobodu, napravoval, co bylo zničeno. Při roztržkách i příkoří stál věrně při papeži.

Zamyšlení: Též sv. Benno nás vybízí k věrnosti v pronásledování i při snášení příkoří a útrap, a to také tím, že neztratil naději. Bůh vede dějiny. I zkoušky mají smysl. Důvěra přináší pokoj.

„Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá.“ (Žl 28,7)

---

17. 6.

Sv. Avitus, biskup

Sv. Avitus žil u města Orléans, jako opat vedl benediktinský klášter Saint-Mesmin de Micy (dnes St-Prývé-Saint-Mesmin). V letech 523/524 napomínal franského krále Chlodomera (syn Chlodovika), který se svými bratry inicioval invazi do Burgundska. Ten však nedbal na Avitova napomenutí a ve válce zavraždil sv. Zikmunda, burgundského krále, sám však později také padl v boji. Avitus pak na přání Chlodomerova bratra Childeberta založil klášter a kostel. Ke konci života se stáhl a žil tichým životem poustevníka až do své smrti (kolem 530). Jeho svátek je ale jinde většinou uváděn 19. prosince.

Zamyšlení: Pastýř vede příkladem. Sv. Avitus byl oporou věřících. Víra potřebuje vedení. Každý má odpovědnost. Bůh svěřuje poslání.

„Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce.“ (Jan 21,17)

Tento den též:

Bl. Jan Bula a Václav Drbola, mučedníci komunismu

Blahoslavení Jan Bula a Václav Drbola k nám promlouvají skrze svůj život i smrt. Byli to obyčejní venkovští kněží, kteří milovali své farníky, sloužili lidem a žili prostý, věrný život. Přesto byli v době totality vtáhnuti do vykonstruovaného „babického případu“ a nespravedlivě odsouzeni k smrti. Jejich utrpení nebylo následkem viny, ale důsledkem věrnosti svědomí. Jejich blahořečení není jen historickým aktem, ale výzvou připomínat si temná období dějin, aby se neopakovala, vážit si svobody svědomí a nacházet odvahu žít pravdivě v každodenním životě.

„Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval.“
(2 Tm 4,7)

---

18. 6.

Sv. Řehoř Barbarigo, kardinál

Pocházel z Benátek (1625-1697, Itálie). Ve 20 letech se stal diplomatem. V Münsteru se podílel na dosažení Vestfálského míru. Byl zapsán do "Rady moudrých". Jeho touhou však byla jen moudrost pocházející od Boha. Stal se knězem a horlivým služebníkem. Papežem byl povolán na biskupský stolec v Bergamu a později v Padově. Stal se i kardinálem. Jako biskup byl velice laskavý a soucitný, přitom vedl pokorný život kajícníků. Založil seminář. Zemřel s pověstí svatosti.

Někde se uvádí, že zemřel 17. června, proto najdeme v některých kalendářích jeho připomínku též 17. 6.

Zamyšlení: Sv. Řehoř pečoval o formaci – pravda potřebuje růst a poznání vede ke službě. Bůh dává moudrost.

„Počátek moudrosti je: Snaž se získat moudrost…“ (Př 4,7)

<u>Tento den též:</u>

Sv. Marina, mučednice

Sv. Marina (někdy zvaná Markéta či Marina Antiochijská) žila pravděpodobně ve 3.–4. století. Pocházela z oblasti Malé Asie. Podle tradice byla umučena pro víru. Její legenda zdůrazňuje pevnost ve víře a čistotě. Je uctívána jako panna a mučednice.

Zamyšlení: Inspiruje vytrvat ve víře i v těžkých situacích. Každý z nás čelí zkouškám, byť menším. Důležité je neztratit důvěru v Boha. Víra je síla, která překonává strach.

„Buď věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.“ (Zj 2,10)

19. 6.

Sv. Jan Nepomuk Neumann, biskup, misionář (památka)

Pocházel z Prachatic (28. 3. 1811 - 5. 1.1860). Teologii studoval v Českých Budějovicích a v Praze. Z nadbytku kněží nebyl vysvěcen na kněze (je ale též možné, že to bylo proto, že hájil pravdu proti josefinismu). Láska a touha po službě Bohu jej zavedla do Ameriky, kde byl vysvěcen a působil s velikou horlivostí a obětavostí. Jeho první místo bylo blízko Niagarských vodopádů. 1840 vstoupil do kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (redemptoristé) a 1852 byl jmenován biskupem ve Filadelfii, jako heslo si zvolil slova: "Utrpení Kristovo, posilni mě!". Budoval kostely, katolické školy i kněžské semináře. Pracoval do vyčerpání všech svých sil. Raněn mrtvicí skonal při cestě městskou ulicí.

Zamyšlení: Služba nezná hranice. Sv. Jan Neumann pomáhal chudým. Víra se žije skutky. Každý může přispět.

„Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ (Mt 25,40)

Tento den též:

Sv. Romuald, opat

Sv. Romuald se narodil kolem roku 951 v Ravenně a zemřel 19. června 1027. Založil řád kamaldulů, spojující poustevnický a komunitní život. Vedl přísný asketický život. Usiloval o reformu klášterů. Velký důraz kladl na ticho a modlitbu.

Zamyšlení: Sv. Romuald nás zve k vnitřnímu ztišení. V hlučném světě potřebujeme prostor pro Boha. Jeho život ukazuje, že samota může být cestou k hlubšímu vztahu s Bohem. I krátká chvíle ticha může proměnit náš den. Bůh k nám mluví i v tichu.

„Utište se a poznejte, že já jsem Bůh.“ (srov. Žl 46,11)

20. 6.

Sv. Jan z Matery, poustevník a zakladatel řádu

Svatý Jan z Matery (také známý jako sv. Jan z Pulsana, cca 1070–1139) byl italský římskokatolický mnich, poustevník, zakladatel mnišského řádu na hoře Gargano. Některými byl nejspíš ze žárlivosti obviněn z kacířství, tohoto obvinění však byl zproštěn.

Zamyšlení: Jeho život ukazuje, že i v obtížích může člověk nalézt vnitřní pokoj, pokud se opírá o Boha. Učí nás, že pokání není jen lítostí nad minulostí, ale také novým začátkem a otevřeným srdcem pro dobro. V jeho příkladu nacházíme výzvu žít prostě, pravdivě a s důvěrou v Boží vedení.

„Hledejte především Boží království a jeho spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.“ (Mt 6,33)

Téhož dne též:

Sv. Silverius, 58. papež

Svatý papež Silverius byl papežem v letech 536–537 a pocházel z Říma. Silverius se stal papežem za podpory ostrogótského krále Theodahada. Jeho pontifikát byl krátký a poznamenaný politickými spory mezi Byzancí a Ostrogóty. Byl nespravedlivě obviněn ze zrady a sesazen byzantskou císařovnou Theodorou, která prosazovala jiného kandidáta, jáhna Vigilia. Silverius byl vyhnán do vyhnanství, kde v chudobě a utrpení zemřel.

Jeho památka je místo dřívějšího 20. 6. ctěna 2. 12. v den jeho úmrtí, ač je v některých kalendářích stále uváděna 20. června.

Zamyšlení: Pravda může být nepohodlná a trpět. Bůh vidí věrnost. Naděje nezklame. Věrní zvítězí.

„Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost…“ (Mt 5,10)

21. 6.

Sv. Alois Gonzaga, jezuitský řeholník

Sv. Alois Gonzaga se narodil 9. března 1568 v Castiglione delle Stiviere (Itálie) a zemřel 21. června 1591 v Římě. Pocházel ze šlechtické rodiny, ale vzdal se dědictví a vstoupil k jezuitům. Vynikal čistotou života a hlubokou zbožností. Během morové epidemie ošetřoval nemocné, při čemž se sám nakazil. Zemřel v mladém věku 23 let. Je patronem mládeže.

Zamyšlení: Sv. Alois ukazuje, že svatost není otázkou věku, ale otevřeností srdce Bohu a lidem. Jeho ochota sloužit nemocným je výzvou k nezištné lásce.

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“ (Jan 15,13)

---

22. 6.

Jan Fisher a Tomáš More, mučedníci

Sv. Jan Fisher (1469–1535) byl anglický biskup a učenec, sv. Tomáš More (1478–1535) byl právník a státník. Oba odmítli uznat krále Jindřicha VIII. jako hlavu církve v Anglii. Byli proto uvězněni a popraveni v roce 1535. Prosluli věrností svědomí a pravdě. Jsou patrony politiků a státníků.

Zamyšlení: Jejich život nás učí, že pravda někdy vyžaduje odvahu i oběť. Nešli proti svému svědomí, i když to znamenalo smrt. Dnes jsme také postaveni před rozhodnutí mezi pohodlím a pravdou. Je důležité naslouchat svému svědomí. Věrnost Bohu má přednost před lidským tlakem.

„Boha je třeba víc poslouchat než lidi.“ (Sk 5,29)

Tento den též:

Sv. Paulín Nolánský, biskup

Sv. Paulín se narodil kolem roku 354 v Bordeaux a zemřel 22. 6. 431 v Nolánii (Itálie). Byl původně římským úředníkem a senátorem. Byl ženatý. Po smrti dítěte se nechal pokřtít a zatoužil po přísném životě. Poté rozdal majetek, byl vysvěcen na kněze a stal se biskupem. Proslul láskou k chudým. Byl též básníkem a spisovatelem.

Zamyšlení: Sv. Paulín ukazuje, že obrácení může změnit celý život. Z bohatého muže se stal služebník chudých. Jeho příklad nás vede k větší štědrosti. Skutečné bohatství spočívá v lásce. Jsme zváni sdílet své dary s druhými.

„Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“ (Mt 6,21)

---

23. 6.

Sv. Josef Cafasso, kněz

Sv. Josef Cafasso se narodil 15. 1 1811 v Itálii a zemřel 23. 6. 1860 v Turíně. Byl knězem a duchovním vůdcem, učitelem sv. Jana Boska. Věnoval se zvláště vězňům a odsouzeným k smrti. Doprovázel je až na popraviště. Byl znám svou laskavostí a moudrostí.

Zamyšlení: Sv. Josef Cafasso ukazuje sílu milosrdenství i tam, kde lidé často vidí jen vinu. Nikdo není definitivně ztracen. Jeho přístup nás učí neodsuzovat, ale pomáhat. Boží láska je větší než jakýkoli hřích. Máme být nositeli naděje.

„Nechci smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil.“ (srov. Ez 33,11)

---

24. 6.

Narození sv. Jana Křtitele

Tato slavnost připomíná narození proroka Jana Křtitele, předchůdce Krista. Je jedním z mála svatých, jejichž narození se

slaví liturgicky. Jan připravoval cestu Pánu a vyzýval k pokání. Jeho život byl prostý a zcela zaměřený na Boha.

Zamyšlení: Jan nás učí připravovat cestu Pánu i ve vlastním životě. Pokora a pravdivost jsou jeho hlavními znaky. Ukazuje, že naše poslání je ukazovat na Krista, ne na sebe. Každý den můžeme být svědky Boží pravdy. Stačí žít autenticky.

„On musí růst, já však se menšit.“ (Jan 3,30)

---

25. 6.

Sv. Vilém, zakladatel řádu

Sv. Vilém z Vercelli se narodil kolem roku 1085 v Itálii a zemřel roku 1142. Byl poustevníkem a zakladatelem řádu vilémínů (monteverginských benediktinů). Vedl asketický život v horách. Svou opravdovostí, mírností a pokorou – tedy svou svatostí – přitahoval učedníky. Zdůrazňoval modlitbu a pokání.

Zamyšlení: Sv. Vilém nás zve k jednoduchosti života. Ukazuje, že opravdová radost pramení z Boha. V dnešní době plné hluku je důležitý návrat k vnitřnímu životu. Pokání není trest, ale cesta ke svobodě. Bůh nás volá k proměně srdce.

„Obraťte se ke mně celým srdcem.“ (srov. Joel 2,12)

<u>Téhož dne též:</u>

Ct. Ivan, poustevník

Ct. Ivan je postava spojená s počátky křesťanství v Čechách (9.–10. století). Podle tradice žil jako poustevník u dnešního Svatého Jana pod Skalou. Vedl asketický život v jeskyni. Je považován za jednoho z prvních českých poustevníků. Bývá spojován se životem Bořivoje a sv. Ludmily.

Pravoslaví jej uctívá jako svatého. Katolická církev však oficiálně nikoliv, ale vzhledem ke vztahu k českým zemím je uváděn v našem kalendáři. Kosterní pozůstatky v kryptě kostela svatého Jana pod

Skalou však odpovídají tomu, že ct. (sv.) Ivan byl skutečnou postavou a nejen legendou. Patří totiž muži zralého věku, robustní postavy a – vzhledem k prokázané pseudodně – žijícímu trvale ve vlhkém jeskynním prostředí. Stáří ostatků je možno datovat do 9. až 11. století.

Zamyšlení: Ivanův život nás učí jednoduchosti a důvěře v Boha. V odloučení našel hluboký pokoj. I my můžeme hledat Boha v každodenním životě. Není nutné odejít do samoty – důležité je otevřené srdce. Bůh je blízko každému.

„Hledejte nejprve Boží království.“ (Mt 6,33)

---

26. Sv. Jan a Pavel, mučedníci

Sv. Jan a Pavel byli křesťanští mučedníci v Římě ve 4. století. Podle tradice byli bratři a sloužili na císařském dvoře. Odmítli obětovat pohanským bohům. Byli za to tajně popraveni ve svém domě kolem roku 362. Jejich hrob se stal místem úcty.

Zamyšlení: Jejich svědectví ukazuje věrnost i ve skrytosti. Nebyli veřejnými kazateli, ale přesto žili silnou víru. Důležitá je věrnost v každodenním životě. I malé rozhodnutí pro dobro má velkou hodnotu. Bůh vidí do srdce.

„Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi.“ (Mt 10,32)

<u>Téhož dne též:</u>

Sv. Josemaría Escrivá, kněz, zakladatel Opus Dei

Sv. Josemaría Escrivá se narodil 9. 1. 1902 ve Španělsku a zemřel 26. 6. 1975 v Římě. Byl španělským knězem, kterému Bůh zjevil svou vůli, aby obyčejní lidé, každý na svém místě, usilovali o posvěcení své každodenní práce a svých rodin. Proto 1928 založil Opus Dei. Zdůrazňoval svatost v každodenním životě a práci. Pomáhal laikům pochopit jejich povolání ke svatosti. Působil v několika zemích a ovlivnil mnoho lidí.

Zamyšlení: Sv. Josemaría nám připomíná, že svatost není vyhrazena jen řeholníkům. Každodenní práce může být cestou k Bohu. Důležité je dělat věci s láskou a poctivostí. Bůh nás volá právě tam, kde jsme. Každý den je příležitostí k růstu.

„Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu.“ (Kol 3,23)

---

27. 6.

Sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učitel církve

Sv. Cyril se narodil kolem roku 376 a zemřel 27. června 444 v Alexandrii. Byl významným biskupem a učitelem církve. Hájil pravdu o Kristu jako pravém Bohu i člověku na efezském koncilu. Zdůrazňoval úctu k Panně Marii jako Bohorodičce. Jeho spisy měly velký vliv na teologii.

Zamyšlení: Sv. Cyril nás učí pevnosti ve víře. Pravda o Kristu je základem křesťanství. Je důležité ji poznávat i bránit. Víra není jen cit, ale i poznání. Jsme voláni k tomu růst v porozumění Bohu.

„Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.“ (Žid 13,8)

---

28. 6.

Sv. Irenej, biskup a teolog (památka)

Sv. Irenej se narodil kolem roku 130 v Malé Asii a zemřel kolem roku 202 v Lyonu. Byl biskupem a významným teologem. Bojoval proti bludům a hájil apoštolskou tradici. Zdůrazňoval jednotu církve. Pravděpodobně zemřel mučednickou smrtí.

Zamyšlení: Sv. Irenej nám připomíná význam pravé víry. Jednota církve je velkým darem. Víra má být pevná a zároveň živá. Kristus je středem všeho.

„Stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali.“

(2 Sol 2,15b)

29. 6.

Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Tato slavnost připomíná dva velké apoštoly – Petra, prvního papeže, a Pavla, misionáře národů. Oba zemřeli mučednickou smrtí v Římě kolem roku 64–67. Jsou pilíři církve. Sv. Petr symbolizuje jednotu a vedení a sv. Pavel misijní horlivost.

Zamyšlení: Různost může být jednotou. Petr i Pavel sloužili každý jinak. Církev stojí na jejich víře. Bůh volá každého. Důležitá je ochota následovat Krista. Jsme povoláni být svědky ve světě.

„Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev.“ (Mt 16,18)

---

30. 6.

Prvomučedníci římští

Tato památka připomíná první křesťany umučené v Římě za císaře Nerona po požáru města roku 64. Byli obviněni z neštěstí a krutě popraveni. Jejich svědectví stálo u počátků církve. Neznáme jejich jména, ale jejich víra zůstává živá.

Zamyšlení: První mučedníci nám připomínají cenu víry. Nebáli se trpět pro Krista. Dnes jsme voláni k věrnosti v každodenních situacích. Jejich odvaha je pro nás povzbuzením. Víra roste skrze svědectví.

„Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích.“ (Mt 5,12)